

« Διότι έχετε χρείαν υπομονής, δια να κάμητε το θέλημα του Θεού, και να λάβητε την επαγγελίαν ». (Εβραίους ι' 36)

« ενδυναμούμενοι εν πάση δυνάμει κατά το κράτος της δόξης αυτού εις πάσαν υπομονήν και μακροθυμίαν »(Κολοσσαείς α' 11)

Η υπομονή είναι μια αρετή γνωστή σε όλους τους ανθρώπους. Όλοι ακούμε και λέμε 'να κάνουμε υπομονή' και αναφερόμαστε συνήθως σε πράγματα που δεν μας έχουν συμβεί ακόμα, όπως π.χ. για να βρούμε εργασία (για τους άνεργους), για να βρούμε τον ή την σύντροφο της ζωής μας (για τους άγαμους), μέχρι να θεραπευθούμε από μία ασθένεια (για τους ασθενείς) κ.ά. Όταν δηλαδή κάτι μας λείπει και έχουμε την ελπίδα ότι θα μας συμβεί, λέμε ότι πρέπει να κάνουμε υπομονή. Όπως ο λόγος του Κυρίου αναφέρει: « Εάν δε ελπίζωμεν εκείνο, το οποίον δεν βλέπομεν, διά της υπομονής περιμένομεν αυτό » (Ρωμαίους η' 25).

Επίσης όταν λέμε 'να κάνουμε υπομονή' αναφερόμαστε και σε καταστάσεις που είναι δύσκολη η αντιμετώπισή τους όπως αδικίες σε βάρος μας, συκοφαντίες, κολακίες, υβρισμοί, ανίατες ανθρωπίνως ασθένειες, θάνατοι συγγενών και φίλων και άλλων καταστάσεων που συμβαίνουν στη ζωή του ανθρώπου και χαρακτηρίζονται γενικά σαν πειρασμοί και δοκιμασίες.

Η υπομονή μαζί με την καρτερικότητα και την κατανόηση χαρακτηρίζεται σαν « μακροθυμία », δηλαδή υπομονή χωρίς νευρικότητα και εσωτερικό γογγυσμό. Η λέξη « υπομονή » αναφέρεται αρκετές φορές στον λόγο του Κυρίου όπως και η λέξη « μακροθυμία» και με βάση αυτές τις αναφορές θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε στο ερώτημα για το πώς θα αποκτήσουμε και θα αυξήσουμε αυτές τις αρετές.

Η υπομονή στον χριστιανό εννοείται διαφορετικά απ' ότι εννοείται από ανθρώπους που δεν πιστεύουν. Ο χριστιανός ή καλύτερα ο αναγεννημένος χριστιανός, (δηλαδή αυτός που έχει δεχθεί τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό του Σωτήρα, γεγονός που έχει σαν συνέπεια την πνευματική του αναγέννηση από τον πατέρα Θεό - Κατά Ιωάννη α' 12,13), την υπομονή του την στηρίζει στον Κύριο Ιησού Χριστό. Δηλαδή, όταν ζητάει ένα αίτημα από τον Κύριο και δεν εκπληρώνεται ακόμα το αίτημά του, καταλαβαίνει ότι πρέπει να κάνει υπομονή. Η υπομονή όμως για να αυξηθεί είναι ανάγκη ο κάθε πιστός να περάσει από πειρασμούς και δοκιμασίες όπως μας πληροφορεί ο Λόγος του Θεού στην επιστολή του Ιακώβου : « ... Πάσαν χαράν νομίσατε, αδελφοί μου, όταν περιπέσητε εις διαφόρους πειρασμούς, γνωρίζοντες ότι η δοκιμασία της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν. Η δε υπομονή ας έχη έργον τέλειον, δια να ήσθε τέλειοι και ολόκληροι, μη όντες εις μηδέν ελλιπείς... Μακάριος ο άνθρωπος, όστις υπομένει πειρασμόν• διότι αφού δοκιμασθή, θέλει λάβει τον στέφανον της ζωής, τον οποίον υπεσχέθη ο Κύριος εις τους αγαπώντας αυτόν. » (Ιακώβου α' 3,4,12).

Εδώ πρέπει να αναφέρουμε ότι ο Λόγος του Θεού κάνει διάκριση ανάμεσα στην υπομονή δύσκολων καταστάσεων που προκύπτουν στην προσπάθειά μας να κάνουμε το θέλημα του Κυρίου και στην υπομονή αυτών που προκύπτουν λόγω αμαρτίας. Διαβάζουμε στην επιστολή Α' Πέτρου β' 19-21, δ' 16,17 : « ... Διότι τούτο είναι χάρις, το να υποφέρη τις λύπας διά την εις τον Θεόν συνείδησιν, πάσχωαν αδίκως. Διότι ποία δόξα είναι, εάν

αμαρτάνοντες και ραπιζόμενοι υπομένετε; εάν όμως αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομένετε, τούτο είναι χάρις παρά τω Θεώ. Διότι εις τούτο προσεκλήθητε, επειδή και ο Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, αφίνων παράδειγμα εις υμάς διά να ακολουθήσετε τα ίχνη αυτού...Διότι μηδείς υμών ας μη πάσχη ως φονεύς ή κλέπτης ή κακοποιός ή ως περιεργαζόμενος τα αλλότρια, αλλ' εάν πάσχη ως Χριστιανός, ας μη αισχύνηται, αλλ' ας δοξάζη τον Θεόν κατά τούτο. »

Βέβαια επειδή είμαστε άνθρωποι και φταίμε σε πολλά όλοι, χάνουμε πολλές φορές την υπομονή μας και γι' αυτό πρέπει συνεχώς να τη ζητάμε, μαζί με τα άλλα αιτήματά μας, από τον Θεό. Λέει ο απόστολος Παύλος στον Τιμόθεο, « Συ όμως, ω άνθρωπε του Θεού, ταύτα φεύγε, ζήτηι δε δικαιοσύνην, ευσέβειαν, πίστην, αγάπην, υπομονήν, πραότητα » (Τιμόθεον Α ς' 11). Επίσης έχοντας υπόψη ότι η μακροθυμία είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος (Γαλάτας ε' 22), συμπεραίνουμε ότι δεν πρέπει να λυπούμε το Άγιο Πνεύμα με τη ζωή μας αλλά να πληρωνόμαστε δια του Πνεύματος όπως ο Λόγος του Κυρίου μας αναφέρει. Έτσι λοιπόν, ο Λόγος του Θεού είναι ο άμεσος μας σύμβουλος, μας διδάσκει που να κάνουμε υπομονή και πώς να την ζητήσουμε από τον Κύριο και επί πλέον μας αναφέρει παραδείγματα πιστών ανθρώπων που αντιμετώπισαν νικηφόρα μεγάλες δοκιμασίες . Ένα από τα πιο ωραία παραδείγματα της Γραφής για την υπομονή, είναι το παράδειγμα του Ιώβ, « Ιδού, μακαρίζομεν τους υπομένοντας ηκούσατε την υπομονήν του Ιώβ, και είδετε το τέλος του Κυρίου, ότι είναι πολυεύσπλαχνος ο Κύριος και οίκτιρμων » (Ιακώβου ε' 11). Ο Ιώβ, που κάποτε ήταν ο πιο πλούσιος άνθρωπος της ανατολής, κατάντησε ο πιο φτωχός και όχι μόνο αυτό, αλλά έχασε και τα δέκα παιδιά του όπως και την υγεία του. Επειδή κράτησε την ακεραιότητά του και δεν βωμολόχησε κατά του Κυρίου, όπως ήθελε ο διάβολος να συμβεί, ο Κύριος στο τέλος τον ευλόγησε, διπλασίασε την περιουσία του και γέννησε άλλα δέκα παιδιά. Ο Ιώβ, στο προσωπικό του αγώνα βγήκε νικητής επειδή στηρίχθηκε στον Κύριο. Έφθασε να πει: « Και αν με θανατόνη, εγώ θέλω ελπίζει εις αυτόν• πλην θέλω υπερασπισθή τας οδούς μου ενώπιον αυτού. » (Ιώβ ιγ' 15).

Ο Κύριος επειδή γνωρίζει τα όρια αντοχής των παιδιών του, « οικοδομεί » εντός της ψυχής την υπομονή, η οποία αυξάνεται όταν δοκιμάζεται η πίστη μας. Ένα πολύ σημαντικό εδάφιο που πρέπει να έχουμε υπόψη μας είναι: « Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώπινος• πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμιν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρετε. » (Α' Κορινθίους ι' 13)

Δηλαδή εμείς κρατάμε την πίστη στον Κύριο, σε κάθε δοκιμασία που θα μας συμβεί στην χριστιανική μας πορεία και ο Κύριος αυξάνει την υπομονή μας και συγχρόνως κάνει έκβαση επιτρέποντας να σηκώνουμε βάρος όσο αντέχουμε.

Την υπομονή την χρειαζόμαστε για να κάνουμε το θέλημα του Κυρίου και να λάβουμε κάθε επαγγελία του Θεού σε μας (Εβραίους ι' 36). Ακόμα και όταν θέλουμε να κάνουμε την ομολογία μας σε άνθρωπο που δεν έχει γνωρίσει ακόμα τον Κύριο, θα πρέπει να περιμένουμε προσευχόμενοι, ο Κύριος να μας ανοίξει «θύρα λόγου», για να ομολογήσουμε όταν και όπως πρέπει τα θαυμάσια του Κυρίου. Κάνοντας το θέλημα του Κυρίου, που είναι με μια λέξη ο αγιασμός μας, θα διατηρήσουμε την σωτηρία των ψυχών μας. Μέχρι την έλευση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού θα κάνουμε υπομονή γιατί όπως ο ίδιος είπε 'διά της υπομονής σας αποκτήσατε τας ψυχάς σας' (Λουκάς κα' 19). Αμήν!

